

2. PWC: Paying Taxes — Режим доступу: <http://www.pwc.com/gx/en/paying-taxes/download-order.html>

3. OECD: Global Forum on Transparency and Exchange of Information for Tax Purposes — Режим доступу: <http://www.oecd.org/tax/transparency/>

Сохань А. О.

«Фінанси і кредит», 5 курс

ДВНЗ «Київський національний економічний

університет імені Вадима Гетьмана»

Науковий керівник — старший викладач Завистовська Г. І.

ПОДАТКОВЕ СТИМУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК СКЛАДОВА МАКРОФІНАНСОВОГО УПРАВЛІННЯ

Одним із найпопулярніших у світовій практиці напрямів державного управління інноваційною діяльністю є податкове стимулювання. За формою впливу на інноваційну діяльність воно належить до непрямих методів державного управління, а його сутність полягає у відмові держави від частини податкових надходжень в обмін на зростання обсягу інноваційної продукції з урахуванням визначених державою пріоритетів. Такі пріоритети визначаються в Законі України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні». У свою чергу, зростання обсягів такої продукції призводить до збільшення суми податкових надходжень. За умови, коли останнє перевищує суму наданих податкових пільг, податкове стимулювання стає економічно вигідним як для суб'єктів інноваційної діяльності, так і для держави. Як свідчить досвід США, Німеччини, Польщі, Китаю та багатьох інших розвинених країн, податкове стимулювання є засобом збільшення податкових надходжень у перспективі.

Наявний рівень інноваційного потенціалу є визначальним фактором щодо можливостей, термінів і конкретних шляхів переходу національної економіки до інноваційної моделі розвитку. Як свідчать статистичні дані ООН, на початку ХХІ століття наша держава посідала одне з перших місць у світі за кількістю наукових співробітників. Нині Україна залишається серед світових лідерів за більшістю напрямків фундаментальної науки (Україна є лідером серед країн Східної Європи за доходами у сфері ІТ послуг) [5].

Протягом останніх п'яти років інноваційна активність вітчизняних підприємств залишалася на низькому рівні: за 2008—2013 рр. частка підприємств, які займалися інноваційною діяльністю, в загальній структурі промислових підприємств знаходилась на рівні ~12,0 % [2].

Як свідчить світовий досвід, для стимулювання інноваційної діяльності держава може діяти у двох найбільш поширених напрямках: надавати достатнє фінансування інноваційних процесів із бюджету та створювати ефективний механізм податкових стимулів. Постійний дефіцит фінансових ресурсів держави обумовлює доцільність фіскального регулювання на макрорівні.

На сьогоднішній день в Україні податкове законодавство передбачає низку преференцій для інноваційної діяльності. Так, проведена податкова реформа має на меті реалізацію двох ключових завдань: по-перше, в умовах критичного розбалансування системи державних фінансів необхідно збільшити доходи бюджету; по-друге, з метою стимулювання швидкого відновлення економіки потрібно створити сприятливий фіскальний простір для бізнесу та інвестицій. У 2013 фінансовому році вивільнився інвестиційний ресурс у розмірі 46,6 млрд грн, структуру якого подано на рис. 1 [3].

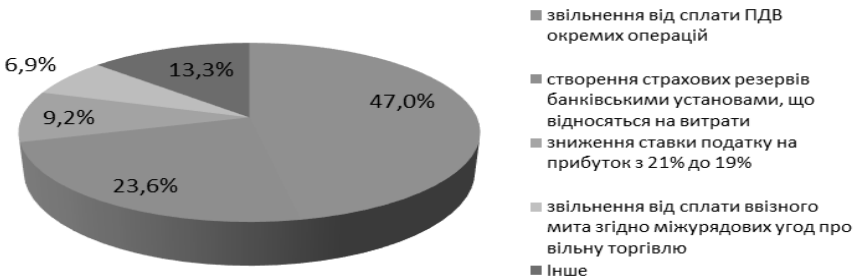

Рис. 1. Інвестиційний ресурс українських підприємств у 2013 р.

Примітка: розроблено автором на основі [1]

Найоптимальнішим для України має стати поєднання використання податкового дослідницького кредиту (відтермінування податкових платежів у частині витрат з прибутку на інноваційні цілі), котрий знайшов своє використання у Франції, та зміна бази нарахування податків, передовсім податку на прибуток, зменшенням її на спеціальні вирахування, пов'язані із витратами на інновації на підприємстві, що застосовує Великобританія.

Застосування системи надання податкових пільг суб'єктам інноваційної діяльності та підвищення питомої ваги пільг, які забезпечують сприятливий інвестиційний клімат стане серйозним здобутком державного регулювання інвестиційно-інноваційних процесів. Податкове стимулювання в умовах ринкової економіки має переваги, порівняно з бюджетними субсидіями, але у ньому слід удосконалити критерії надання податкових пільг підприємствам при реалізації інноваційних проектів через встановлення розміру залучених інвестицій [4].

Література

1. Щорічне Послання Президента України до Верховної Ради України «Про внутрішнє та зовнішнє становище України в 2013 році»
2. Статистичний щорічник України [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>
3. Дем'янюк О. Податкові важелі стимулювання інноваційної діяльності / Дем'янюк О. // Інноваційна економіка. — 2010. — №2. — С. 241—245.
4. Никифоров А. Податкове стимулювання інноваційної діяльності / А. Никифоров, В. Диба, В. Парнюк // Фінанси України. — 2009. — № 5. — С. 78—86.
5. World Economic Forum. T.Geiger, M.D.Hanouz «The Ukraine Competitiveness Report 2012»

Ставратій Я. С.

*«Фінанси та банківська справа», 4 курс,
Національний університету ДПС України
Науковий керівник — Діденко Л.В*

ВИРОБНИЧА ІНФРАСТРУКТУРА, ЯК ВАЖЛИВА СКЛАДОВА СЕКТОРУ МАКРОФІНАНСОВОГО УПРАВЛІННЯ

Глобалізаційні процеси у міжнародній економіці проявилися, перш за все, на світовому ринку товарів, капіталів і робочої сили, що, в свою чергу, призвело до необхідності формування міжнародної виробничої інфраструктури як світового, так і регіонального рівнів.

Як відомо, виробнича інфраструктура є однією з важливих складових сектору макроекономічного фінансування. Разом з тим,